

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om distriktsjordemødre.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 110) findes i tidenden sp. 2584).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers 20. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 109, stk. 1, i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. X) findes i tillæg A. sp. 2441, fremsættelsen i tidenden sp. 2024).

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da dette ikke er tilfældet, går forslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for folketinget [af From m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning nr. XII) findes i tillæg A. sp. 2561, fremsættelsen i tidenden sp. 2067).

Sagen sattes til forhandling.

Poul Hartling: I folketingets forretningsorden er der ingen bestemmelser om, hvor hurtigt et fremsat lovforslag skal bringes til første behandling i tinget. En forespørgsel skal i henhold til forretningsordens § 21 forhandles senest på 10. mødedag efter, at tinget har samtykket i dens fremme. Et spørgsmål skal også besvares hurtigt, mundtligt i førstkommende spørgetid efter to søgnedage, og i tilfælde af skriftligt svar skal dette foreligge i løbet af 6 søgnedage. Et fremsat lovforslag kan derimod syltes, så længe det skal være.

Venstre mener, at det må være rigtigt, at folketinget i sin forretningsorden fastlægger en regel for, hvor længe det kan vare, før et forslag behandles. Vi erkender, at der kan være situationer, hvor en længere frist end den, vi har foreslået, kan være nødvendig. I så fald kan udvalget for forretningsordenen bestemme dette. Men i normale tilfælde skal et forslag efter vor indstilling behandles senest 10 mødedage efter fremsættelsen. Det betyder i praksis, at der kan gå et par uger, måske henimod 3 uger, men ikke mere. En sådan frist vil på den anden side også gøre det muligt at lægge arbejdet praktisk og fornuftigt til rette. Jeg skulle tro, at alle tingets partier vil finde det rimeligt at foretage den foreslåede tilføjelse til tingets forretningsorden.

Vort forslag er af principiel art, men når det fremsættes nu, er det naturligt nok blevet aktualiseret af en bestemt anledning. Idet jeg til illustration kort vil sige nogle ord om, hvordan det kan gå med et forslag, som et oppositionsparti fremsætter, vil jeg understrege, at der heri ikke ligger noget angreb på formanden, hverken på embedet som sådant eller på den mand, der i øjeblikket beklæder dette embede. Vi forstår fuldt ud, hvor mange hensyn folketingets formand må tage ved tilrettelæggelsen af arbejdet herinde, og det er venstres opfattelse, at folketingets formand har gjort, hvad der stod i hans magt for at tage ligeligt hensyn til regering og opposition. Vi ønsker ikke at angribe formanden, vi ønsker tværtimod at forsvare ham. Vi ønsker at give vort tings formand større mulighed for at afvise en pression, som han ellers ikke kan værgе sig imod.